

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/16-01/993

URBROJ: 354-01/17-8

Zagreb, 17. siječnja 2017.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednika, te Alice Brandt i Gorana Bukvića, članova, povodom žalbe žalitelja Insepo d.o.o., Zagreb, OIB: 92528715879, zastupan po punomoćniku Hrvoju Jukiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Beloša&Jukić j.t.d., Zagreb na dio dokumentacije za nadmetanje u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2016/S 002-0025595, predmeta nabave: uredski materijal, toneri i tinte, naručitelja: Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, OIB: 90633715804, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13 i 74/14), članka 138. i članka 164. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) donosi slijedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se točka 4.3.2 podtočka 3. dokumentacije za nadmetanje u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2016/S 002-0025595, predmeta nabave: uredski materijal, toneri i tinte, naručitelja: Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet.
2. Nalaže se naručitelju Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, da u roku od 16 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Insepo d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 10.695,00 kuna.

Obrazloženje

Naručitelj Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, objavio je 17. studenog 2016. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave poziv na nadmetanje s dokumentacijom za nadmetanje u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2016/S 002-0025595, predmeta nabave: uredski materijal, toneri i tinte. Kriterij odabira je najniža cijena.

Na sadržaj dokumentacije za nadmetanje žalbu je dana 22. studenoga 2016. godine Državnoj komisiji izjavio i naručitelju istodobno predao, žalitelj Insepo d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi, u bitnom, osporava zakonitost dokumentacije za nadmetanje. Žalbenim zahtjevom traži poništiti dio dokumentacije za nadmetanje zahvaćen nezakonitošću te zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 10.695,25 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, u bitnom, osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Tijekom žalbenog postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije za nadmetanje, dokaza o pravodobnosti izjavljene žalbe te ostalih dostavljenih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj osporava zakonitost odredbe dokumentacije za nadmetanje u točki 4.3.2 podtočki 3. kojom je određeno da su ponuditelji obvezni dostaviti Certifikat prema standardu ISO 11798, odnosno ponuditelj je dužan dostaviti certifikat prema standardu ISO 11798 kojim je regulirana trajnost zapisa ispisa pojedinog tonera/tinte, čime dokazuje da je trajnost zapisa jednakovrijednog tonera/tinte istovjetna s tonerom/tintom navedenim kao primjer u pojedinoj stavci troškovnika. Žalitelj smatra da je sadržaj sporne odredbe nezakonit, odnosno protivan je odredbama Zakona o javnoj nabavi stoga što naručitelj nezakonito podiže kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti tražeći standard ISO 11798, koji koriste isključivo neki državni arhivi i knjižnice/biblioteke za čuvanje arhivske građe na duži period, iako OEM proizvodi nemaju taj standard kao međunarodni standard, nego se izvještaji po ovom standardu izrađuju tek na zahtjev pojedinih navedenih institucija i takve izvještaje izrađuje samo jedno certifikacijsko tijelo u Europi, ističe žalitelj. Nadalje navodi da niti jedna strana u procesu javne nabave ne može (ne smije) proizvoljno odrediti uvjete (parametre) za dokazivanje jednakovrijednosti te javni naručitelj ne smije proizvoljno definirati, propisati ograničiti uvjete za dokazivanje jednakovrijednosti, radi se o nerealnom i nepremostivom zahtjevima prema gospodarskim subjektima koji nude jednakovrijedne proizvode sa pripadajućom dokumentacijom.

Uvidom u dokumentaciju za nadmetanje utvrđeno je da je u točki 4.3.2 podtočki 3. naručitelj odredio da, ukoliko ponuditelj u troškovniku nudi predmetnu robu koja je jednakovrijedna OEM robi proizvođača ispisnih uređaja, kao dokaz jednakovrijednosti potrebno je dostaviti slijedeće dokumente: Certifikat prema standardu ISO 11798. Ponuditelj je dužan dostaviti certifikat prema standardu ISO 11798 kojim je regulirana trajnost zapisa ispisa pojedinog tonera/tinte, čime dokazuje da je trajnost zapisa jednakovrijednog tonera/tinte istovjetna s tonerom/tintom navedenim kao primjer u pojedinoj stavci Troškovnika.

Članak 81. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi određuje da, ako javni naručitelj koristi mogućnost upućivanja na specifikacije iz stavka 3. točke 1. ovoga članka, on ne smije odbiti ponudu na temelju toga što ponuđena roba i usluge nisu u skladu sa specifikacijama na koje je uputio, ukoliko ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način javnom naručitelju, bilo kojim prikladnim sredstvom, dokaže da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve određene tehničkim specifikacijama. Stavak 8. istog članka određuje da se prikladnim sredstvom u smislu navedenog članka može smatrati tehnička dokumentacija proizvođača ili ispitni izvještaj priznatoga tijela.

Kao dokaz osnovanosti navoda da naručitelj podiže kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti tražeći standard ISO 11798 žalitelj prilaže presliku korespodencije između gospodarskog subjekta Insepo d.o.o. i certifikacijskog tijela SP, Švedska te presliku certifikata izdanog od strane certifikacijskog tijela SP, Švedska. Iz priloženog dokaznog materijala proizlazi da certifikaciju po normi ISO 11798 certifikacijsko tijelo, i to Švedski institut za tehnička ispitivanja kao jedino tijelo akreditirano za certifikaciju u skladu s tim propisima, provodi u skladu s pravilnikom SPCR004 kako bi se potvrdilo da neki proizvod ispunjava zahtjeve koje je odredio Švedski državni arhiv (RA). U pravilniku o certifikaciji za arhivsko gradivo SPCR 004 2015 (žalitelj također prilaže u žalbenom postupku) se navodi da pravilnik utvrđuje zahtjeve za

certifikaciju arhivskog gradiva, dok se tehnički zahtjevi temelje na zahtjevima Švedskog državnog arhiva.

U dokumentaciji za nadmetanje kao i odgovoru na žalbu naručitelj navodi da Naručitelj traži navedene dokaze kako bi osigurao da je jednakovrijedna roba minimalno jednake kvalitete i funkcionalnosti kao roba navedena kao primjer u pojedinoj stavci Tehničke specifikacije. Pritom ispitni izvještaji garantiraju kapacitet ispisa jednakovrijednog tonera/tinte/pisaće vrpce, a certifikati prema standardu ISO 11798 garantiraju trajnost zapisa ispisa. Navedeni dokumenti su posebno relevantni naručitelju s obzirom na veliki broj uređaja zbog čega je nužno da jednakovrijedna roba zadovoljava po pitanju kapaciteta ispisa, dok je trajnost zapisa nužna s obzirom na propise iz područja javne nabave te ostalih važećih zakona koji propisuju minimalno čuvanje spisa, te s obzirom na interne akte naručitelja koji propisuju odlaganje i/ili arhiviranje spisa. Naručitelj nadalje navodi Opći porezni zakon (NN 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15) koji u članku 56. točki 16. propisuje kako se „Evidencije i isprave o dnevnom gotovinskom prometu, poslovne knjige i knjigovodstvene isprave te druge evidencije čuvaju se 10 godina od početka tijeka zastare, ako posebnim propisom nisu propisani dulji rokovi“, zatim Zakon o računovodstvu (pročišćeni tekst zakona NN 78/15, 134/15) koji u članku 10. određuje Čuvanje knjigovodstvenih isprava – 1. isplatne liste, analitička evidencija o plaćama za koje se plaćaju obvezni doprinosi – trajno; 2. isprave na temelju kojih su podaci uneseni u dnevnik i glavnu knjigu – najmanje jedanaest godina; 3. isprave na temelju kojih su podaci uneseni u pomoćne knjige – najmanje jedanaest godina“; u članku 14. Čuvanje poslovnih knjiga, te člankom 19. točka 13. „Godišnji financijski izvještaji čuvaju trajno i u izvorniku.“, te Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14) koji u članku 82. Čuvanje računa i ostale dokumentacije, točkom 4. određuje „Porezni obveznici moraju izdane i primljene račune, dokumente o ispravcima računa, dokaze o izvozu, odnosno uvozu, dokumente temeljem kojih su korištena oslobođenja od plaćanje PDV-a, obračune PDV-a, kao i svu drugu dokumentaciju bitnu za utvrđivanje i plaćanje PDV-a čuvati u rokovima propisanim Općim poreznim zakonom.“, također i na Zakon o reviziji (NN 146/05, 139/08, 144/12) koji u članku 15. točki 2. propisuje da se radna dokumentacija koja se izrađuje u postupku revizije mora čuvati najmanje 10 godina, počevši od poslovne godine na koju se revizija odnosi., te Pravilnik o proračunskom računovodstvu i računskom planu (NN 87/08 i 136/12) koji u članku 9. propisuje kako se „(1) Poslovne knjige zaključuju se na kraju proračunske godine i čuvaju u sljedećim rokovima: 1. dnevnik i glavna knjiga – najmanje jedanaest godina, 2. pomoćne knjige – najmanje sedam godina.“

Međutim, unatoč navedenog obrazlaganja naručitelj ne osporava navode žalitelja da se standard ISO 11798 temelji na specifičnim zahtjevima nekog tijela ili institucije, u konkretnom slučaju Švedskog državnog arhiva, slijedom čega je, unatoč zakonskim propisima koji reguliraju obvezu čuvanja određenih dokumenata ali ne određuju u skladu s kojim normama, nejasno zbog čega je standard ISO 11798 bitan naručitelju za izvršenje predmeta nabave posebice što iz dostavljenog dokaznog materijala proizlazi da certifikati izrađeni od strane Certifikacijskog tijela SP provedeni sukladno zahtjevima i propisima Švedskog državnog arhiva za proizvode koje će koristiti službena tijela u Švedskoj dok iz obrazlaganja naručitelja i dokumentacije za nadmetanje ne proizlazi da naručitelj koristi procedure Švedskog državnog arhiva.

Uzimajući u obzir smisao odredbe članka 81. stavka 8. Zakona o javnoj nabavi kao i činjenicu da naručitelj nije uspješno osporio tvrdnje žalitelja, odnosno nije sukladno odredbi članka 143. Zakona o javnoj nabavi dokazao činjenice i okolnosti temeljem kojih je postavio uvjete u pogledu standarda ISO 11798, utvrđeno je da je žalitelj u pravu kada tvrdi da je na navedeni način naručitelj postupio protivno odredbama Zakona o javnoj nabavi. Naime, u skladu je s temeljnim načelima javne nabave iz članka 3. Zakona o javnoj nabavi omogućiti potencijalnim ponuditeljima sudjelovanje u postupku javne nabave kroz zakonito propisivanje potrebitih sredstava dokazivanja predviđenih Zakonom, kako bi se omogućilo tržišno natjecanje kao krovno načelo u postupcima javne nabave bez postavljanja otegotnih uvjeta i pretpostavki za

sudjelovanje gospodarskih subjekata u postupcima javne nabave. Slijedom navedenoga žalbeni navod je ocijenjen kao osnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 144. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, a u odnosu na bitne povrede zakona opisane u članku 144. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi, ovo tijelo nije utvrdilo bitne povrede koje su propisane navedenom odredbom.

Slijedom svega iznesenog, na temelju odredbe članka 164. stavka 1. točke 4. Zakona o javnoj nabavi, ovo državno tijelo poništava točku 4.3.2 podtočku 3. dokumentacije za nadmetanje, te je stoga odlučeno kao u točki 1. izreke ovog Rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno odredbi članka 157. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi.

Žalitelj je u žalbenom postupku postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 10.695,00 kuna, koji iznos se odnosi na trošak naknade za pokretanje žalbenog postupka pred ovim tijelom u iznosu od 10.000,00 kuna, trošak upravne pristojbe u iznosu od 70,00 kuna, trošak sastava žalbe po odvjetniku u iznosu od 500,00 kuna i trošak PDV-a od 25% u iznosu od 125,00 kuna.

Prema članku 170. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi, stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Kako je žalba osnovana, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova postupka u ukupnom iznosu od 10.695,00 kuna. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom upravnom sudu u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

ZAMJENICA PREDsjedNIKA

Nelica Vidić

Stranke žalbenog postupka:

1. Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet
Ivana Lučića 3
2. Insepo d.o.o., Zagreb
Karamanov prilaz 2